

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/77/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112011146
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3112011146.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Gáboríka a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. septembra 2013 prejednal odvolania prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín a obžalovaného

U. V.

nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom Y. O. X., U. ulica č. XXX/X, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody IIava v inej trestnej veci,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 1T/103/2012-1403 zo dňa 29.04.2013 a takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste a výrok o uloženom ochrannom dohľade.

Pri nezmenenom výroku o vine sa podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný U. V. o d s u d z u j e podľa § 145 ods. 2 Tr. zák., § 43 Tr. zák., k ďalšiemu trestu odňatia slobody na 18 (osemnásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 3 (tri) roky. Podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanému ukladajú ďalšie povinnosti spočívajúce v tom, aby počas trvania ochranného dohľadu preukazoval potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy.

Ostatné výroky rozsudku ostávajú týmto zrušením nedotknuté.

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 1T/103/2012-1403 zo dňa 29.04.2013 bol obžalovaný U. V. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, 2 písm. c), e) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., pretože v presne nezistenom čase od 17.00 hodine dňa 25.09.2011 najneskôr do 26.09.2011 do 09.15 hodine na presne nezistenom mieste, najpravdepodobnejšie v obytnom dome na U. ulici č. XXX v Y. nad X. presne nezisteným spôsobom, v úmysle získať majetkový prospech, napadol a udusil B. R., narodenú XX.XX.XXXX trvale bytom Y. nad X., U. ul. XXX/X tak, že jej uzatvoril dýchacie otvory nosa a úst, čím jej spôsobil opuch pľúc a mozgu,

ktoré zranenia viedli k smrti poškodenej B. R. a telo poškodenej uschoval v pivničných priestoroch predmetného obytného domu, pričom z bytu poškodenej odcudzil finančnú hotovosť minimálne vo výške 1.100,- Eur a samotnej poškodenej z tela odcudzil zlatú obrúčku, zlaté náušnice a zlatú retiazku v hodnote 302,- Eur, ktoré predal a následne dňa 09.10.2011 po predchádzajúcej dohode s družkou U. K. v čase okolo 20.00 hodine z pivnice domu vyniesol mŕtve telo poškodenej vo vreci, ktoré spoločne s U. K. naložili pred vchodom uvedeného obytného domu v Dubnici nad Váhom do batožinového priestoru osobného motorového vozidla E. XXX F. W.: P.-XXXV. a odviezli na odľahlé miesto nachádzajúce sa v k.ú. Y. O. X., neďaleko mosta cez rieku Váh z obce Bolešov do Dubnice nad Váhom, kde obvinený telo z vozidla vybral a odtiahol, kde bolo neskôr dňa 16.10.2011 nájdené.

Bol za to odsúdený podľa § 145 odsek 2 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 5 Trestného zákona na test odňatia slobody vo výmere 22 (dvadsaťdva) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 odsek 3 písm. b) Trestného zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia. Podľa § 76 odsek 1 v spojení s § 78 odsek 1 Trestného zákona a § 77 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený ochranný dohľad v trvaní 2 roky spočívajúci v povinnosti po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať. Podľa § 73 odsek 2 písm. c) Trestného zákona bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému L. R., XX.XX.XXXX, trvale bytom P. B. XXX/XX, Y. O. X. škodu vo výške X.XXX,- €. Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku súd odkázal poškodeného L. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. B. XXX/XX, Y. O. X. so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože hneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní bol napadnutý odvolaním obžalovaného. Odvolanie zahlásil proti výroku o vine, treste a náhrade škody. V písomných dôvodoch odvolania však namietal predovšetkým výrok o vine. Namietal, že skutočnosť, že v predmetnej trestnej veci odmietol vypovedať, ešte nemožno vyhodnotiť, že sa skutku dopustil. Skutku sa nedopustil a z tohto dôvodu sa nemal k čomu vyjadrovať. Na hlavnom pojednávaní sa však ale ku každému dôkazu podrobne vyjadril. Poukazoval na nezrovnalosti spočívajúce v tom, že po zmiznutí poškodenej polícia hneď na druhý deň 26.09.2011 pátrala po nej aj v pivničných priestoroch, kde nebola nájdená, v týchto priestoroch ani služobný pes špecializujúci sa na vyhľadávanie mŕtvolných pachov neskôr takúto stopu nenašiel. Táto okolnosť je v rozpore s tvrdením K. a svedkov V. a E., že mal vynášať z pivnice veľké čierne vrece, z ktorého sa šírila zápach. Nie je mysliteľné, aby vo vreci o veľkosti 70x100 cm, ako ho popísala K., mohlo byť uložené ľudské telo. Namietal rozpory vo výpovedi svedkyne U., pracovníčky záložne v Y. O. X., podľa ktorej dňa 26.09.2011 odovzdala do záložne prsteň, retiazku a náušnice, ale v skutkovej vete rozsudku sa uvádza, že z tela poškodenej bola odcudzená zlatá obrúčka. Navyše, nebol by taký naivný, aby veci poškodenej ihneď niesol do záložne v mieste bydliska. Pritom veci boli v záložni uložené do 31.12.2011 a neskôr boli odpredané ako zlomkové zlato. Doposiaľ nebolo preukázané, že by veci, ktoré založil v záložni, patrili poškodenej. V ďalšom namietal, že komunikácia prostredníctvom SMS správ so svedkyňou K. riešila ich osobné problémy a v ani jednej správe sa nepíše, že by potreboval odviezť telo. Vyslovil pochybnosti o objektivite znaleckého posudku U. I., ktorá na základe krvných podliatin v oblasti nosa určila, že smrť bola zavinená inou osobou, ale vzápätí na to uviedla, že nedokáže určiť, akým spôsobom boli podliatiny spôsobené. Je toho názoru, že malo byť presne zisťované a zistené, ako a kedy boli tieto podliatiny spôsobené. Potom ani súd nevedel ustáliť, akým spôsobom a kde došlo k usmrteniu poškodenej. Všetky dôkazy, ktoré súd vzal do úvahy, sú nepriame a tieto ako také musia tvoriť sústavu - harmonický celok. Sústava nepriamych dôkazov musí byť uzavretá, to znamená, že dôkazy musia vo svojom súhrne viesť k jedinému záveru a musia vylučovať iný záver. Namietal, že súd prvého stupňa sa v odôvodnení rozsudku dôsledne nezaoberal pri vyhodnotení dôkaznej situácie vzniknutými rozpormi v jednotlivých dôkazoch a v tomto smere je rozsudok nepreskúmateľný. Namietal, že trestné stíhanie v predmetnej veci bolo začaté dňa 11.10.2011 pre obzvlášť závažný zločin vraždy, a to i napriek tomu, že v tom čase sa nejednalo o trestný čin, pretože nebola naplnená skutková podstata trestného činu. Nebohá bola nájdená až dňa 16.10.2011 a až dňa 17.10.2011 bolo zistené, že smrť nastala zavinením inej osoby. Ani biologický materiál ľudského pôvodu zaistený spod nechťov obete, pochádzajúci najmenej od 2 osôb, nebol stotožnený s jeho osobou. Existuje teda podozrenie, že páchatelom môžu byť iné osoby a táto skutočnosť nie je dostatočným podkladom na uznanie viny obvineného. Záverom odvolania poukazoval na písomné nezrovnalosti a chyby v odôvodnení napadnutého rozsudku a keďže

podľa jeho názoru prvostupňový súd rozhodol na základe záverov, ktoré sú v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami a extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti, žiadal, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 285 písm. c) Tr. por. ho spod obžaloby oslobodil. Odvolanie prokurátora navrhol podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Prokurátor krajskej prokuratúry napadol rozsudok súdu prvého stupňa odvolaním, ktoré smerovalo proti výroku o treste v prospech obžalovaného a proti výroku o uložení ochranného dohľadu v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania prokurátor namietal pochybenie súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu, keď neakceptoval ustanovenie § 43 Tr. zák. Poukazoval na to, že obžalovaný v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/60/2009 zo dňa 27.04.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 5To/77/2011 zo dňa 12.06.2012, pričom podľa § 43 Tr. zák. nesmie doteraz nevykonaná časť tohto trestu spolu s uložením ďalšieho trestu, má sa tým na mysli trest v tomto prejednávacom prípade, prevyšovať najvyššiu výmeru trestu odňatia slobody dovolenú týmto zákonom, a to 25 rokov. Trest uložený súdom prvého stupňa vo výmere 22 rokov a 6 mesiacov je v rozpore s týmto ustanovením. Na druhej strane namietal, že ochranný dohľad uložený obžalovanému v trvaní dvoch rokov nezodpovedá spôsobu spáchania činu, okolnostiam prípadu, charakteru trestnej činnosti a predovšetkým osobe páchatel'a a je toho názoru, že obžalovanému mal byť uložený ochranný dohľad v trvaní 3 rokov. Žiadal, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a ochrannom dohľade a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám tak, že obžalovanému uloží primeraný trest odňatia slobody za použitia § 43 Tr. zák. na hornej hranici zákonného rozpätia a tiež ochranné opatrenie vo forme ochranného dohľadu v trvaní 3 rokov. Odvolanie obžalovaného navrhol podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Keďže odvolania boli podané včas a osobami oprávnenými, krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku súdu prvého stupňa, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto predchádzalo a dospel k záveru, že dôvodné je iba odvolanie prokurátora krajskej prokuratúry.

Súd prvého stupňa vykonal v predmetnej trestnej veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a tieto aj náležite vyhodnotil v súlade s ustanoveniami § 2 ods. 10 a ods. 12 Tr. por. Aj odvolací súd sa po preskúmaní spisového materiálu so závermi súdu prvého stupňa uvedenými v dôvodoch napadnutého rozsudku v celom rozsahu stotožnil. Obžalovaný bol uznaný vinným z predmetného skutku na základe celej rady nepriamych dôkazov, ktoré spoločne tvoria ničím neprerušenu reťaz. V tomto smere teda námietkam obžalovaného, ktoré vyplynuli z dôvodov jeho odvolania, odvolací súd nemohol prisvedčiť. Okrem výpovede svedkyne K. o tom, že obžalovaný vo vozidle svedka V. prevážal nebohú poškodenú B. R., svedčí celá rada dôkazov. Svedkovia V. a E. potvrdili okolnosti prevážania vreca z bytovky, kde býval obžalovaný, na miesto, kde bola nájdená nebohá poškodená. Pokiaľ svedkovia nevedeli presne popísať farbu predmetného vreca, ani jeho veľkosť, toto je logické, lebo prevoz nebohej sa realizoval dňa 09.10.2011 po 20.00 hod., teda v čase, keď už bola tma. F. V. a E. pri nakladaní vreca do kufra auta pritom sedeli na predných sedadlách. Dôležité je, že pri previerke svojej výpovede svedok V. ukázal trasu prevozu až po miesto nálezu tela poškodenej. Poškodená pritom, ako to vyplýva z fotodokumentácie z miesta činu, bola nájdená v takej polohe, ako keby bola „vysypaná“ z vreca - dolu tvárou, chrbát ohnutý a nohy pokrčené pod sebou. Tomu by nasvedčovalo aj tvrdenie svedkov V. a E., že po návrate do vozidla obžalovaný niečo dal do kufra a zápach vo vozidle sa mnohonásobne znásobil. Je len zrejmé, že obžalovaný na mieste tela poškodenej nechcel nechať žiadne predmety, ktoré by ho mohli stotožniť s nálezom mŕtvol. S tým potom korešponduje aj skutočnosť, že na smetisku, kde sa vyvážajú smeti aj od bytovky obžalovaného, bola nájdená červená deka a kriminalistickou expertízou bola potvrdená zhodnosť materiálu z tejto deky s vláknami, ktoré sa našli na svetri nebohej. Ďalší nepriamy dôkaz, ktorý do tejto skladačky nepochybne zapadá je skutočnosť, že obžalovaný na druhý deň po zmiznutí nebohej založil v záložni v Dubnici nad Váhom 3 ks zlatých predmetov, čo jednoznačne potvrdila zamestnankyňa záložne svedkyňa U.. Pritom podľa vnučky nebohej a jej syna, z bytu zavraždenej chýbali peniaze a 3 zlaté predmety, a to obrúčka, retiazka a náušnice. Z predmetnej záložnej zmluvy pritom vyplýva, že obžalovaný tu založil 1 zlatý prsteň, 1 retiazku a 1 náušnice. Rozpor v tom, či išlo o prsteň alebo obrúčku nie je podstatný, pretože aj prsteň bez akýchkoľvek ozdôb a kameňov môže vyzerať ako obrúčka a je len na popisujúcej osobe, ako tento kus zlatého predmetu nazve. Retiazka a náušnice, ktoré sa z bytu poškodenej alebo z jej tela

mali stratíť, však druhovo jednoznačne zodpovedajú tvrdeniu vnučky poškodenej. Do celej reťaze potom zapadajú aj SMS správy medzi obžalovaným a svedkyňou K. zo dňa 09.10.2011, v ktorých riešili zabezpečenie auta na odvoz nebohej a vyriešenie celého problému. Nie je možné prisvedčiť tvrdeniu obžalovaného, že predmetnými SMS správami riešili rodinné problémy. Do celej mozaiky potom zapadá aj kamuflovanie obžalovaného u ošetrojúcej lekárky nebohej B. R., U.. X. v tom zmysle, že tento lekárke tvrdil, že menovaná, ktorá je nezvestná, nebola celkom pri zmysloch a už viackrát sa takto stratila. Podľa ošetrojúcej lekárky bola B. R. zdravotne, fyzicky aj psychicky v poriadku. Do výpovedí svedkov V. a E. zapadá aj fakt, že služobný pes, vycvičený na mŕtvole pachové stopy, našiel takúto stopu v kufri auta svedka V.. V neposlednom rade celú reťaz týchto nepriamych dôkazov uzatvárajú výpovede svedkýň Y. a U., podľa ktorých vo vchode nebohej po jej zmiznutí pretrvával nejaký čudný zápach a obžalovaný často vetral, hoci bolo chladno. Vychádzajúc z takejto ucelenej rady nepriamych dôkazov, podporených ďalšími svedeckými výpoveďami a listinnými dôkazmi, nemal ani odvolací súd o vine obžalovaného žiadne pochybnosti.

Neobstoí ani námietka obžalovaného, že znalkyňa nevedela určiť presný spôsob usmrtenia. K veci je potrebné uviesť, že telo nebohej sa našlo takmer po mesiaci a je nepochybné, že s ním bolo viackrát manipulované a to aj dosť nešetrným spôsobom, čo nepochybne zanechalo stopy. Jednoznačne však bola poškodená usmrtená zavinením inej osoby - udusením a keďže bola nájdená mimo miesta činu, nebolo možné logicky ustáliť, ako presne a kde došlo k usmrteniu. Pri udusení ide o nekrvavý násilný spôsob usmrtenia, ktorý nezanecháva žiadne stopy, a teda ani v byte nebohej ani na inom mieste sa nemuseli nájsť stopy, ktoré by nasvedčovali, že práve tam došlo k takejto násilnej trestnej činnosti.

Je síce faktom, že za nechtami nebohej bol zistený biologický materiál ľudského pôvodu pochádzajúci najmenej od 2 osôb, ale na druhej strane sa už nedalo zistiť, akým spôsobom sa jej pod nechty dostal a či to vôbec bolo v súvislosti s jej usmrtením. Iné stopy, ktoré by nasvedčovali eventuálnemu zápasu medzi páchatelom a obeťou na tele obete neboli totiž zistené.

Napokon pokiaľ obžalovaný namietal procesný postup orgánov činných v trestnom konaní v tom, že mŕtvoľa nebohej bola nájdená až dňa 16.10.2011, pričom trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin vraždy bolo začaté už dňa 11.10.2011, tu odvolací súd poukazuje na to, že v spisovom materiáli sa nachádza celá rada operatívnych úkonov, ktoré takýto postup, teda začatie trestného stíhania vo veci (teda ešte nie proti obžalovanému), odôvodňovali. Pre začatie trestného stíhania vo veci stačí dôvodné podozrenie, že k takémuto činu došlo. Nebol žiadnym spôsobom porušený proces v zmysle Trestného poriadku. Pokiaľ sa teda týka námietok obžalovaného vyplývajúcich z jeho odvolania, tieto vzhľadom na uvedené nepovažoval odvolací súd za relevantné.

Odvolací súd však zistil pochybenie súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému, tak ako toto namietal prokurátor krajskej prokuratúry vo svojom odvolaní, ako aj v tom, že mu neuložil ochranný dohľad v maximálnej možnej výmere. Podľa § 46 Tr. zák., trest odňatia slobody možno uložiť ako trest na určitú dobu, najviac na 25 rokov, alebo ako trest odňatia slobody na doživotie. Medzi týmito dvomi medzníkmi žiadna iná alternatíva nie je v zákone upravená, pričom u obžalovaného pre uloženie trestu na doživotie podmienky podľa § 47 ods. 1 Tr. zák., splnené neboli. Pritom podľa § 43 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. Ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takou najvyššou výmerou doba 25 rokov, alebo trest odňatia slobody na doživotie.

Keďže obžalovaný v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov uložený mu rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/60/2009 zo dňa 27.04.2011, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 5To/77/2011 zo dňa 12.06.2012 a v čase rozhodovania v tejto trestnej veci mal vykonať trest odňatia slobody v dĺžke 6 rokov, 5 mesiacov a 18 dní, mohol mu byť uložený ďalší trest v najvyššej výmere 18 rokov, 6 mesiacov a 12 dní.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste, ale aj vo výroku o uložení ochranného dohľadu, ktorého výmeru považoval za nízku a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodol vo veci rozsudkom sám. Pri nezmenenom výroku o vine uložil obžalovanému trest odňatia slobody podľa § 145 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 18

rokov a 6 mesiacov, pričom pre výkon uloženého trestu ho zaradil podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Zároveň odvolací súd podľa § 76 ods.1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil ochranný dohľad na 3 (tri) roky. Podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému uložil aj ďalšie povinnosti spočívajúce v tom, aby počas trvania ochranného dohľadu preukazoval potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy. Vzhľadom na osobu obžalovaného a charakter trestnej činnosti, resp. jej motív, považoval odvolací súd takúto výmeru ochranného dohľadu za potrebnú a odôvodnenú. Ostatné výroky, a to výrok o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou a o náhrade škody, zostali taktiež týmto zrušením nedotknuté.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol preto odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, odvolaniu prokurátora Krajskej prokuratúry vyhovel a odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.